quid vis anq tollar a te et petiuit he
liseus ut sp̄us helye duplex reqescer et
in eo Declara plus h̄t g vnus homo quā
decem ul viginti q̄nto quis habet plus
de diuino amore de gr̄a de virtutibus
theologicis tanto plus habet de deo et de
cognicione dei Vnde illi in patria plus
h̄nt de deo quā viatores quia pfectioes
rōne amoris adherent em̄ deo insepa
rabiliter rōne eciā cognicōis et racione
fruicōis Non em̄ deus quo ad naturā seu
esse simplicissimū pro corpus hom̄ diuidit
sicut radij solis p fenestram diuidunt
Diuisiones inquit gracia₃ sunt idem aut
dn̄s Tu dicis quomō p̄t hoc eē q deus totus
sit in duabus aīabus et tn̄ vna plus habeat
de deo quā alia Ondo p exm sensibile Vna
vox equaliter pfertur coram multis
qui sunt i equali distancia nō tn̄ illam
equaliter pcipiūt q̄ 2m q vnus auditō
rem h̄t auditū quā alius et magis est
dispositus ad recipiendū tanto magis de
ducit ad ppositū Modo de eo q creaturis
quas inhitat nō cōphendit oīmodo cō
phensibilitatis sic enim psone i diuinis
mutuo se cōprehendūt et nulla creatā
tū oīs creatura sit quid limitatū et fi
nitū nunq em̄ aliqua creatura₃ fuit tāte
pfectiōis ut totū illud qd deus ē cōpre
henderet q̄ limitate capacitatis est Sol
em̄ si centū annis effunderet radiū suū
sup vna stellā nunq illa stella totū lume
solis acciperet quia nec capax tanti
luminis sic est in proposito

Notandū qui bn̄ et vtiliter
in cōfessione se volt expedire ad laude
dei et ad maximū fructū aīe debet in
singulis pctis mortalibus discussioꝫ face
2m sua possibilitate et discrecōꝫ Illud de
claro in singulis pctis Ponamus q vnus
homo veniet ad confessorem dicens Ego
dico culpā meā q habui cogitacōes ma
las et tūc transit et credit se expeditū
Dico q parcū ul nichil valet Rō est quia
cōfessor tenet scire et cognoscere pctm
et circūstanciās pctm aggrauātes sed
illa nō p̄t scire nisi p discussione q̄ nescit
expedire illū Q2 ondo quadrupr homo
interdū h̄t cogitacōes malas q transeunt
et de quibus dolet q aduenuīt et multū
gaudet q recedūt nec cōsensū dat tales
cogitacōes nō sunt pctm mortale nec ē
male 2o h̄t cogitacōes malas in quibus

morat et delectat nec tn̄ pro volutatem
consentit talis peccat venialit 3o ali
quis h̄t cogitacōes malas quibus pro volūtate
cōsentit ille peccat mortaliter nō tn̄
graui pcto mortali Quia enim peccata
mortalia grauia sunt vnū tn̄ grauius
alio 4o aliquis h̄t cogitacōes malas qui
nō tm̄ cōsentit sed eciā ad opus pducit iste
peccat pcto mortali et graui Ergo mo
est talis distinctio in cogitacōibus malis
quomō puce cōfiteris p illa vā cum
dicis ego habeo malas cogitacōes Et n
distinguas cōformiter non potes hec
circūstācias pctm aggrauantes Quantū
ad 2m dico venit homo et cōfitet dicens
ego turbaui hoiez v̄bis duris et postea
trāsit nec hoc sufficit q̄ verba turbatiua
nō sunt eiusdem ponderis Interdū vnus
loquit alteri v̄a turbatiua q cor hois
vulnerat et sauciat nō tn̄ tollet fama
hois Interdū eciā loqt alter alteri verba
infamatoria falsa et ficta ex racore
q cōuiscitriue ē ergo distinctio nccīa Si
go tn̄ dicis ego turbaui homine verbis
duris et nō plus parcū pdest ul nichil
Recipio tr̄ tercium pctm Tu dicis ego dico
culpā meā de v̄is leuibus et inutilibus
postea transis ad aliud nec hoc valet q̄a
non distinguis Interdū homo loquit
v̄a leuia ad faciendū sibi solaciū et gau
diū interdū tali intencōe ut alios p
uocet ad solaciū Interdū ea intencione
ut alios puocet ad malū tūc est graue
pctm Dicit 4o aliqs ego cōfiteor q ha
beo rancores cōtra vnū hoiez et inimi
ciciā nō plus declarando nec id sufficit
q̄ interdū ho inimicat alteri tali mō
q vellet ipm pire in corpore et oī bono i
temporali ad miseria deuenire nō tn̄
optat sibi malū q̄ntū ad aīaꝫ Interdū
eciā ho h̄t inimicicias cōtra aliū taliter
q vellet ipm pire ppetue i aīa et hoc
est grauius quam pcimū hoc cōfitendū
est cū distinctione Dico tn̄ q tu poteris
optare alicui hoi ut pereat in rebus
et ad miseria deueniat salua cōsciencia
q tn̄ talis pp̄ter diuicias t̄pales n̄c deū
nec se recognoscit nō tn̄ ptendas vm
dictam q̄ hoc nō posset stare salua cō
sciencia Accipe tr̄ 4tu pctm Tu dicis
dico culpā meā de ira nō plus nec hoc
sufficit q̄ ira interdū tenet in corde
interdū prorupit ad extra in verba dura
q grauius ē interdū in opibus et factis
et tūc iterum grauius est De septo pcto

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. f.%20163r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/en/vad/0070/f.%20163r)